

D E N P Á N Ě

5. neděle v mezidobí

7. února

neprodejně

K zamyšlení

Mezi ty, o nichž evangelium konstatuje, že „nechali všeho a šli za Ježíšem“, automaticky řadíme Dvanáct apoštolů a případně „jiných dvaasedmdesát učedníků“, které Ježíš „poslal před sebou do všech měst a míst“. Obvykle ještě dokážeme tuto kategorii rozšířit o významné světce

typu Benedikta, Bernarda, Františka, Kláry, Dominika, Anežky, Alžběty... a podobně. Máme-li tuto větu přenést ze vzdálených historických období do současnosti, s trochou fantazie si vzpomeneme na ty, kteří se rozhodli pro řeholní život, případně pro kněžství. Máme-li však tato slova aplikovat na každého, kdo se hlásí ke Kristu (a samozřejmě i na sebe), náhle se zarazíme. A přece, pokud souhlasíme s tím, že věřit v Ježíše znamená jít za ním, nutně se musíme vyrovnat i s prvním krokem, který této cestě bezprostředně předchází. Postoje, které můžeme zaujmout, jsou pouze dva. Buď si upřímně položíme otázku: „Jakým způsobem mám já všeho nechat a jít za Ježíšem?“ , nebo se pohroužíme do spekulace typu: „Jak si mohu všechno nechat a jít (tak trochu) za Ježíšem?“

Pokud se rozhodneme pro první variantu, následuje hledání odpovědi na otázku: „Čeho všeho mám nechat, abych skutečně šel/šla za Ježíšem?“ Vůbec přitom nemusí jít o opuštění domova či práce. Odpověď může být radikální i tehdy, když nebude natolik viditelná, jak tomu bylo v případě Šimona, Jakuba a Jana. Je však důležité uvědomit si ještě jednu skutečnost: Šimon, Jakub a Jan nechal všeho a šli za Ježíšem ve chvíli, kdy opravdu bylo čeho nechat! Dvě lodě naplněné rybami tak, že se až potápěly, a sítě téměř roztrhané nadměrným úlovkem určitě přímo volaly po dobrém obchodu a odvážné nové investici. Šimon, Jakub a Jan však všeho nechávají právě v tuto chvíli!

Okamžiky, kdy z různých důvodů konstatujeme maršnost a neúspěšnost své námahy, tedy nemusí být právě tou nejvhodnější dobou k tomu, abychom se („velkodušně“) hlásili do školy nazaretského Mistra. Má-li být odhodlání všeho nechat a jít za Ježíšem opravdové, musí k němu dojít tehdy, kdy opravdu máme čeho nechat, a když to, čeho necháváme, skutečně za něco stojí. Teprve tehdy budeme schopni „lovit lidi“ tak, jak to chce Ježíš. Ti, kteří nechali všeho, protože se jim to už nevyplácelo, se zmůžou leda tak na nějakou agitaci či na nábor nových členů za účelem naplnění kostelů a vylepšení statistických údajů o náboženské příslušnosti, ale nikoho pro Ježíše „neuloví“.

Texty k rozjímání

PONDĚLÍ 8.2.

1 Král 8,1-7.9-13

Mk 6,53-56

Mohu v tiché chvíli přemýšlet, proč právě Marii vzýváme jako „archu úmluvy“. Skrývala v sobě po devět měsíců víc než jen desky Zákona.

ÚTERÝ 9.2.

1 Král 8,22-23.27-30

Mk 7,1-13

Kdyby jen Šalomouna v jeho příslovečné moudrosti napadlo, že Bůh bude uprostřed svého lidu i po zničení jeruzalémského chrámu! Pomalu, soustředěně, si přečtu jeho modlitbu.

STŘEDA 10.2.

Popeleční středa

Jl 2,12-18

2 Kor 5,20 – 6,2

Mt 6,1-6.16-18

Alespoň dnes zkusím nový přístup k nadcházející postní době: skrytou, tichou radost ze vztahu k Pánu. Vždyť jsem Jeho obrazem. Tak jakýpak „ztrápený obličej“!

ČTVRTEK 11.2.

Dt 30,15-20

Lk 9,22-25

1. čtení Iz 6,1-2a.3-8

Toho roku, kdy zemřel král Uzijáh, viděl jsem sedět Pána na vysokém a vznešeném trůnu, lem jeho roucha naplňoval svatyni. Nad ním stáli serafové. Jeden volal na druhého: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, celá země je plná jeho slávy.“ Čepy prahů se chvěly tímto voláním a dům se naplnil dýmem. Tu jsem zvolal: „Běda mně, je se mnou konec! Vždyť jsem člověk nečistých rtů, mezi lidem nečistých rtů bydlím, a Krále, Hospodina zástupů, jsem viděl svýma očima!“ Tu ke mně přiletěl jeden ze serafů, v ruce měl rozžhavený kámen, který vzal kleštěmi z oltáře. Tím se dotkl mých úst a řekl: „Hle, dotklo se to tvých úst, zmizela tvá nepravost, bude smyt tvůj hřích!“ Pak jsem slyšel hlas Páně, jak praví: „Koho mám poslat, kdo nám půjde?“ Rekl jsem: „Zde jsem, mne pošli!“

Žalm 137

Budu ti hrát, Hospodine, před anděly.

Chci tě chválit, Hospodine, celým svým srdcem, – zes vyslyšel slova mých úst. – Budu ti hrát před anděly, – vrhnu se na tvář směrem k tvému svatému chrámu.

Slavit budu tvé jméno – pro tvou dobrotu a věrnost. – Když jsem volal, vyslyšels mě, – v mé duši jsi rozhojnil sílu.

Budou tě oslavovat, Hospodine, – všichni králové země, – až uslyší slova tvých úst. – Budu opěvovat Hospodinovy cesty: – „Věřu, veliká je Hospodinova sláva!“

Zachraňuje mě tvá pravice. – Hospodin pro mě dokončí, co začal. – Hospodine, tvá dobrota trvá navěky, – dílo svých rukou neopouští!

2. čtení 1 Kor 15,1-11

Chci vám, bratři, vyložit radostnou zvěst, kterou jsem vám už hlásal. Vy jste ji přijali a jste v tom pevní. Ona vás vede ke spáse, když se jí držíte přesně tak, jak jsem vám to kázal; jinak jste uvě-

řili nadarmo. Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy; že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem; že se ukázal Petrovi a potom Dvanácti. Pak se zjevil více než pěti stům bratří najednou – většina z nich dosud žije, někteří však už zesnuli. Potom se zjevil Jakobovi, pak všem apoštolům. A po všech jako poslední jsem ho uviděl i já, nedochůdče. Ano, já jsem nejnepatrnější z apoštolů; nejsem ani hoden, abych byl nazýván apoštolem, protože jsem pronásledoval Boží církev. Ale Boží milostí jsem to, co jsem, a jeho milost, kterou mi udělil, nezůstala ležet ladem. Ano, pracoval jsem do únavy daleko více než všichni ostatní. Vlastně ne já, nýbrž Boží milost se mnou. Ale ať už já, nebo oni: tak to kážeme a tak jste v to uvěřili.

Evangelium Lk 5,1-11

Když Ježíš stál u Genezaretského jezera, lidé se na něho tlačili, aby slyšeli Boží slovo. Tu spatřil u břehu stát dvě lodě. Rybáři z nich vystoupili a prali sítě. Vstoupil na jednu z těch lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby trochu odrazil od břehu. Posadil se a z lodí učil zástupy. Když přestal mluvit, řekl Šimonovi:

„Zajeď na hlubinu a spusťte sítě k lovení!“ Šimon mu odpověděl:

„Mistře, celou noc jsme se lopotili, a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo spustím sítě.“

Když to udělali, zahrnuli veliké množství ryb, že se jim sítě téměř trhaly. Dali znamení společníkům v druhé lodi, aby jim přišli na pomoc, a ti přijeli. Naplnili obě lodě, až se potápěly. Když to Šimon Petr viděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: „Pane, odejdi ode mě: jsem člověk hříšný!“ Zmocnil se ho totiž úžas – a také všech jeho společníků – nad tím lovem ryb, které chytili; stejně i Zebedeových synů Jakuba a Jana, kteří byli Šimonovými druhy.

Ježíš řekl Šimonovi: „Neboj se! Od nynějška budeš lovit lidi.“ Přirazili s loďmi k zemi, nechali všeho a šli za ním.

Texty k rozjímání

Ani mně Hospodin skrze Církev nic nenařizuje: naopak, dává mi vybrat. Svrchovanost svobodné vůle způsobí, že moje postní usilování bude uvědomělejší.

PÁTEK 12.2.

Iz 58,1-9a

Mt 9,14-15

Mohu být překvapen sociálním rozměrem postu, který pisatel zdůrazňuje již několik století před Kristem. To, že tento důraz neztrácí na své platnosti ve třetím tisíciletí po Kristově působení je zarážející, ale i krásné.

SOBOTA 13.2.

Iz 58,9b-14

Lk 5,27-32

Nejen dnes mohu oslavit Hospodina tím, že „nebudu zbytečně tlachat“. Spíš víc naslouchat. Ano, Hospodinova ústa to řekla.

NEDĚLE 14.2.

1. neděle postní

Dt 26,4-10

Řím 10,8-13

Lk 4,1-13

Ohlášky

♣ Popeleční středou začínáme postní dobu. Zveme na liturgii s udělováním popelce v 17 hodin do Děrného a v 18 hodin do Fulneku. V Lukavci, Stachovicích a ve Vrchách bude udělován popelec v neděli 14. února při mši svaté. Popeleční středa je dnem přísného postu.

♣ Každý pátek ve Fulneku a během týdne na vesnicích se půl hodiny před mší svatou koná křížová cesta. Zveme vás všechny na křížovou cestu, zvláště děti a mládež.

♣ V den památky Panny Marie Lurdské 11. února budeme prožívat světový den nemocných. Svátost pomazání nemocných budeme udělovat při mši svaté v úterý 9. února ve Stachovicích, ve čtvrtek 11. února ve Fulneku a v Lukavci a v neděli 14. února ve Vrchách.

♣ V neděli sobotu 13. února bude v 16 hodin mše svatá s nedělní platností v Jestřábí.

♣ V neděli 21. února v 17:30 budou mít setkání děti, které se připravují k 1. svatému přijímání a jejich rodiče.

Úmysly mší svatých

7.2. - 14.2.2016

Fulnek

- Ne 7.2. Za † rodiče Kozákovy, sourozence a rodiče z obou stran
Út 9.2. Za manželské páry naší farnosti a jejich rodiny
St 10.2. Za † a živé z rodiny Rapčanovy, Chavíkovy a Kociánovy
Čt 11.2. Na úmysl dárců
Pá 12.2. Za † Ivana Verneru
So 13.2. _____
Ne 14.2. Za † Annu Šindlerovou, manžela, syna a živou rodinu

Stachovice

- Ne 7.2. Za † Zdeňka Vojkůvku a živou rodinu
Út 9.2. _____
Ne 14.2. _____

Děrné

- Ne 7.2. Za † Editu a Tibora Linkeschovy, syna a za živou rodinu
St 10.2. Za † Annu Patermanovou, za † a živou rodinu
Ne 14.2. Za † a živou rodinu Dahmovu

Lukavec

- Ne 7.2. Sokolová 74
Čt 11.2. Kříž 72
Ne 14.2. Sokol 81

Vrchy

- Ne 7.2. Za † Hermínu Seidlerovou, manžela, rodiče a sourozence
Ne 14.2. Za † Miroslava Pavlíka, manželku, syna a rodiče z obou stran